

Fremragende musisering

IMPONERER: Engegårdkvartetten, med Divisjonsmusikkens kunstneriske leder Arvid Engegård i spissen, imponerer stort med denne cd-utgivelsen. Foto: Bo Mathisen

Harstad:

Engegårdkvartetten imponerer igjen. Stort.

Anmeldelse

Ola Bruun

I fjor suste Engegårdkvartetten inn på markedet med cd-en «String Quartets», med verker av Haydn, Solberg og Grieg. En ypperlig innspilling som nesten tok pusten fra tilhøreren. Nå er ny cd på banen, og spørsmålet er: Kan kvartetten gjenta suksessen? Etter å ha lyttet grundig gjennom, er undertegnede ikke i tvil.

Briljant spenstighet

Opplegget er i hovedtrekk som forrige gang: En strykekvartett fra rundt 1800-tallet og to fra cirka 100 år senere. Plata inneholder minst en strykekvartett fra norsk komponisthånd, noe som gir god musikalsk uttelling og som bidrar til å sette våre egne komponister på internasjonalt musikk-kart.

Musikernes høye kvalitet er udiskutabel. De står fortreffelig til hverandre og kan bryne seg på hva som helst av musikalske utfordringer.

Beethovens Strykekvartett i Ess dur, op 74 er først ut; bredd-

CD:

**String Quartets
Engegårdkvartetten med
verker av Beethoven,
Nordheim og Bartók**

Arvid Engegård (1. fiolin), Atle Sponberg (2. fiolin), Juliet Joplín (bratsj) og Jan-Erik Gustafsson (cello)
Produsenter: Morten Lindberg og Knut Kirkesæther
Innspilling: Sofienberg kirke, Oslo, april 2009

full av fargeprakt, pulserende varme og nærhet. Verket har fått tilnavnet «Harpe» på grunn av de mange pizzicati som særlig framkommer i førstesatsen, og verkets fire satser følger tradisjonell oppbygging i wienerklassisismen.

Andresatsen er ytterst følsom og uttrykksfull, mens finalen bobler over av lekende, spennende kontrapunkt og briljant spenstighet.

Presist og vakkert

At Arne Nordheim er representert med sin første strykekvartett

(1956), hever absolutt undertegnede interesse for denne cd-en. Etter en intens oppstart der særlig celloen er toneangivende i et moderat dissonerende og særdeles spenstig tonespråk. Nordheim lar de enkelte instrumenter virkningsfullt «avløse» hverandre. Siste del (epitaffio/gravskrift) viser hans betydelige sans for klangblokker som flyter til og fra.

En svært temperamentsfull Bela Bartók avslutter denne cd-en. Førstesatsen i hans strykekvartett nr. 3 er drivende disso-

nantisk og svært kraftfull, noe som får musikerne til virkelig å strekke seg.

Presist og vakkert former Engegårdkvartetten dette verket, som tross sin korte spilletid (vel kvarteret) vil bli stående som et flott eksempel på ungarerens medrivende musikk fra midt på 1920-tallet.

Platecoveret inneholder svært mye relevant og nyttig stoff. Et ekstra pluss for det!